

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7C/139/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614204904
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1614204904.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom collection, s.r.o., IČO: 47 150 513, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, zastúpeného advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, proti odporcovi: E., o zaplatenie sumy 477,46 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 106,75 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 63,- Eur od 04.06.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 43,75 Eur od 04.07.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.05.2014 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 477,46 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 114,76 Eur od 04.05.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 63,- Eur od 04.06.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 47,25 Eur od 04.07.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 3,50 Eur od 04.08.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 04.04.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených služieb, poplatkov a zmluvnej pokuty. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca navrhovateľa Slovak Telekom, a.s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi, ktorý sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu poplatky riadne a včas. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi faktúry č. 7103742685 na sumu 114,76 Eur so splatnosťou 03.05.2011, č. 7104560521 na sumu 63,- Eur so splatnosťou 03.06.2011, č. 7105662638 na sumu 47,25 Eur so splatnosťou 03.07.2011, č. 7106792958 na sumu 3,50 Eur so splatnosťou 03.08.2011 a č. 7203068242 na sumu 248,95 Eur so splatnosťou 03.04.2012. Ku dňu postúpenia pohľadávky bola dlžná suma v nezmenenej výške. Keďže odporca riadne a včas nesplácal poskytnuté služby právnym predchodcom navrhovateľa, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a navrhovateľ si uplatnil zákonný úrok z omeškania. K uplatnenej zmluvnej pokute navrhovateľ zdôraznil, že odporca nedodrжал určené povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zmluvy resp. dodatku, a to predovšetkým povinnosť uhradiť cenu za poskytnuté služby a povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti. Tak ako to vyplýva z názoru Krajského súdu v Prešove, č. k. 9Co/31/2012

- 157 zo dňa 19.03.2013, je dané právo na zaplatenie zmluvnej pokuty. Nárok je aj v prípade, že dodávateľovi vznikne škoda v podstatne nižšej výške, ako je zmluvná pokuta. Súd teda môže označiť dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, ak výška zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ dostal. Pre záver o neprimeranosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 20.04.2016.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 15.12.2010, faktúrou zo dňa 15.04.2011 znejúcou na sumu 114,76 Eur, faktúrou zo dňa 15.05.2011 znejúcou na sumu 63,- Eur, faktúrou zo dňa 15.06.2011 znejúcou na sumu 47,25 Eur, faktúrou zo dňa 15.07.2011 znejúcou na sumu 3,50 Eur, faktúrou zo dňa 15.03.2012 znejúcou na sumu 248,95 Eur, podrobnými mesačnými výpismi pre telefónne číslo 0903146304, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav.

Súd zistil, že právny predchodca navrhovateľa s odporcom uzavreli dňa 15.12.2010 dodatok k zmluve o pripojení. Odporca už v tom čase užíval SIM kartu s telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX s mesačným programom služieb Podľa seba 3 3000 minút. V článku 1 písm. b) dodatku sa odporca zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu služieb. Zároveň sa odporca v článku 2 dodatku zaviazal, že po dobu viazanosti (v tabuľke č. 1 uvedené 24 mesiacov) nepožiada o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konanie, na základe ktorého by právnomu predchodcovi navrhovateľa vzniklo právo zrušiť zmluvu odstúpením od nej alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodov porušenia povinnosti zo strany účastníka. V prípade porušenia povinností podľa článku 2 sa odporca zaviazal uhradiť zmluvnú pokutu (uvedenú v tabuľke č. 1) v sume 248,95 Eur. Za poskytnuté služby právny predchodca navrhovateľa faktúrou zo dňa 15.04.2011 splatnou dňa 03.05.2011 vyfakturoval odporcovi za obdobie 15.03.2011 do 14.04.2011 sumu 114,76 Eur za hovorné a služby. Faktúrou zo dňa 15.05.2011 splatnou dňa 03.06.2011 vyfakturoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi za obdobie 15.04.2011 do 14.05.2011 sumu 63,- Eur za hovorné a služby. Faktúrou zo dňa 15.06.2011 splatnou dňa 03.07.2011 vyfakturoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi za obdobie 15.05.2011 do 14.06.2011 sumu 47,25 Eur za hovorné, služby a poplatok za upomienku oneskorenej platby. Ďalšou faktúrou zo dňa 15.07.2011 splatnou dňa 03.08.2011 vyfakturoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu 3,50 Eur poplatok za upomienku oneskorenej platby. Keďže odporca uvedené faktúry neuhradil, právny predchodca navrhovateľa si uplatnil u odporcu faktúrou zo dňa 15.03.2012 s dátumom splatnosti do 03.04.2012 zmluvnú pokutu v sume 248,95 Eur. Celkový dlh navrhovateľa teda predstavoval sumu 477,46 Eur ako hovorné, služby, poplatky a zmluvnú pokutu.

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia dodatku k zmluve o pripojení (ďalej len zákon č. 610/2003 Z. z.), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 5 písm. b.) uvedeného zákona, podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dodatok k zmluve o pripojení dňa 15.12.2010. Odporca porušil dohodnuté podmienky, pretože nezaplatil

faktúry za poskytnuté elektronické služby v zmysle uzavretého dodatku, pričom tieto služby riadne využíval. Odporca v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 42 ods. 4 písm. b.) Zákona č. 610/2003 Z. z., bol povinný vykonávať úhrady za poskytované služby právnomu predchodcovi vo výške 106,75 Eur. V dôsledku porušenia povinnosti, vzniklo navrhovateľovi právo na zaplatenie uvedenej dlžnej sumy, ako aj právo na zaplatenie úroku z omeškania, pretože odporca nezaplatil za poskytnuté služby v lehote splatnosti jednotlivých faktúr. Odporca sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých faktúr. V prípade faktúry za obdobie od 15.04.2011-14.05.2011 dňom 04.06.2011 a faktúry za obdobie od 15.05.2011-14.06.2011 dňom 04.07.2011. Výška úroku k uvedeným dňom omeškania sa riadila ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., v znení neskorších predpisov. V zmysle uvedeného ustanovenia, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dnu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 04.06.2011 a ku dňu 04.07.2011 predstavovala 1,25 %, s pripočítaním 8 percentuálnych bodov je to 9,25 %. Súd vyhovel v tejto časti návrhu navrhovateľa, pretože uplatnený nárok navrhovateľa v tomto rozsahu považuje za dôvodný.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Z faktúry zo dňa 15.04.2011 znejúcej na sumu 114,76 Eur vyplýva, že splatnou sa stala dňa 03.05.2011. Dňom nasledujúcim (04.05.2011) začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 04.05.2014, pričom návrh bol na súd podaný dňa 05.05.2014, teda v čase, keď bol nárok navrhovateľa vyplývajúci z tejto faktúry v celom rozsahu premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex officio (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok v tejto časti priznať, a preto súd návrh navrhovateľa v časti zaplatenie sumy 114,76 Eur zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

Ďalšou súčasťou uplatneného nároku navrhovateľa bolo uplatnenie nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur. Súd na právny vzťah účastníkov (ako bolo už vyššie uvedené) aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože v danom prípade sa jedná o právny vzťah medzi účastníkmi vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, kde na jednej strane vystupuje navrhovateľ ako právny nástupca poskytovateľa služby, ktorá tvorí predmet jeho podnikania a na druhej strane odporca ako spotrebiteľ - nepodnikateľ. Ochrana, ktorú poskytuje Občiansky zákonník spotrebiteľom, umožňuje súdu preskúmať spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu nekalú podmienku aj vtedy, ak spotrebiteľ nenamieta nekalý charakter tejto podmienky. Neplatnosť zmluvnej podmienky však nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy, pokiaľ túto podmienku možno oddeliť od ostatných náležitostí zmluvy.

Podľa § 3 ods.1 Zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v bežnej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly (ďalej len „orgán dozoru“) a obci pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods.3 Zákona č. 250/2007 Z. z., každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 544 ods.1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods.2 Občianskeho zákonníka uvedeného ustanovenia, zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zmluvná pokuta upravená v § 544 a nasl. Občianskeho zákonníka, je upravená ako zabezpečovací inštitút záväzkového práva. Zmluvnú pokutu podľa názoru súdu je možné charakterizovať tak, že ide o dohodu určené plnenie pre prípad porušenia zabezpečenej povinnosti. Základnou charakteristikou je to, že môže vzniknúť len na základe konsenzuálneho právneho úkonu, tzn. len za súhlasného prejavu vôle zmluvných strán. Bez takejto dohody, nie je možné hovoriť o zmluvnej pokute. Pokiaľ teda veriteľ určí výšku zmluvnej pokuty, v danom prípade v typovej zmluve - v zmluve o pripojení a tiež odkazom na Všeobecné podmienky, takéto jednostranné zahrnutie zmluvnej pokuty sa javí ako neprijateľná zmluvná podmienka, spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to napriek prezentovanému názoru navrhovateľa, podľa ktorého nepostačuje na konštatovanie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky záver o tom, že zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Podľa názoru súdu, práve skutočnosť, že zmluvná podmienka nebola riadne individuálne dojednaná, vedie k tomu, že navrhovateľ ako dodávateľ služby, zneužíva svoje postavenie, pretože do predformulovaných textov zmluvy, zakomponuje bez možnosti akejkoľvek zmeny textu zo strany spotrebiteľa, podmienky ktoré mu vyhovujú, a to aj zmluvnú pokutu. Navrhovateľ do tohto textu zapracoval povinnosť zaplatenia zmluvnej pokuty pri porušení akejkoľvek povinnosti zo zmluvy bod

2. kde sú rôzne možnosti porušenia povinností. Už v tomto smere sa javí uvedené „dojednanie“ ako vágne, zvlášť pokiaľ navrhovateľ sám určí aj výšku zmluvnej pokuty bez toho, že by nejakým spôsobom informoval spotrebiteľa o tom, ako dospel k stanovenej výške a prečo stanovil pokutu práve v takej výške.

Práve značnú nerovnováhu v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka je možné vysvetľovať ako právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie jeho nárokov a znevýhodňuje spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje, alebo značne obmedzuje uplatňovanie jeho nárokov a znevýhodňuje ho vo vzťahu k dodávateľovi, ktorý konajúc v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti je vybavený odbornými a praktickými poznatkami a skúsenosťami pri uzatváraní zmlúv uvedeného druhu. Navyše podmienky pre zaplatenie zmluvnej pokuty sú natoľko široko koncipované v zmluve o pripojení, že odporca pri uzatváraní zmluvy by sa musel minimálne oboznámiť nielen so zmluvou, ale aj so Všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej „VOP“), pričom nie je zrejmé, či skutočne s týmito podmienkami odporca aj oboznámil. Oboznámenie s VOP bolo totiž do zmluvy zahrnuté a stráca sa v texte ďalších podmienok zmluvy. Netreba opomenúť skutočnosť, že aj keby spotrebiteľ zistil zmluvnú podmienku, ktorá je pre neho nevýhodná, nezmenilo by to nič na znení pripravenej zmluvy, presadilo by sa znenie vystihujúce len záujem dodávateľa a to je prejav nerovnováhy práv a povinností medzi účastníkmi predmetného záväzkového vzťahu. Samotná dĺžka viazanosti spotrebiteľa zotrvať v zmluvnom vzťahu v bode č. 1 zmluvy o pripojení v spojení s bodom 2 zmluvy o pripojení je textovo napojená na vypojenie SIM karty z prevádzky, na právo zrušenia zmluvy odstúpením od zmluvy, na vypovedanie zmluvy účastníkom. Pri takomto vymedzení rôznych možností porušenia povinností sa bežný spotrebiteľ určite dostatočne neorientuje, kedy sa dopustí porušenia povinností zo Zmluvy. Nie je bez právneho významu ani skutočnosť, že pokiaľ navrhovateľ poskytuje zľavy zo služieb alebo poskytnutého telekomunikačného zariadenia počas doby viazanosti, koná tak v rámci svojej obchodnej politiky a používa tieto praktiky ako obchodný ťah na získanie klientov a zníženie konkurencieschopnosti vo vzťahu k iným mobilným operátorom na trhu. Z hľadiska formálnej spätosti dohody o zmluvnej pokute s hlavnou zmluvou súd uvádza, že spravidla táto dohoda môže byť súčasťou hlavnej zmluvy, a to vo forme samostatného článku takejto zmluvy. Nič nebráni tomu, aby dohoda o zmluvnej pokute, aj keď sa uzaviera súčasne s hlavnou zmluvou, bola zvýraznená, prípadne obsiahnutá na samostatnej listine, tzn. aj oddelene od hlavnej zmluvy, avšak zreteľne.

Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 01.03.2010) zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Toto ustanovenie je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a táto v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom EU zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Uvedená zmluvná pokuta spôsobujúca značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa je v zmysle ustanovení § 53 Občianskeho zákonníka sankcionovaná neplatnosťou takéhoto dojednania, ako neprijateľná zmluvná podmienka.

Dojednanie o zmluvnej pokute bolo v konaní určené ako neprijateľná zmluvná podmienka, a teda neplatná v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu súd po zhodnotení vykonaného dokazovania, návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty v sume 248,95 Eur spolu s úrokom z omeškania, zamietol ako nedôvodný. Obdobným spôsobom bolo právoplatne rozhodnuté aj rozsudkami Okresného súdu Košice II. 36C/198/2012 zo dňa 04.12.2012, 36C/180/2012 zo dňa 04.12.2012 a 36C/276/2012 zo dňa 19.02.2013, ktorými zároveň boli zmluvné podmienky o povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu výlučne spotrebiteľom určené za neplatné z dôvodu jej neprijateľnosti.

Súd ďalej nepriznal navrhovateľovi z faktúry (znejúcej na sumu 47,25 Eur) zo dňa 15.06.2011, splatnej dňa 03.07.2011 za obdobie od 15.05.2011 do 14.06.2011 sumu 3,50 Eur ako poplatok za upomienku oneskorenej platby a z faktúry zo dňa 15.07.2011, splatnej dňa 03.08.2011 znejúcej na sumu 3,50 Eur z dôvodu, že navrhovateľ nepreukázal nárok na poplatok, nárok na túto sumu nevyplýva z predložených listinných dôkazov, poplatok za upomienku oneskorenej platby je spojený s vymáhaním pohľadávok navrhovateľa, v dodatku nie je takýto poplatok ako služba uvedený a preto súd nárok navrhovateľa na tieto poplatky v sume 7,- Eur spolu s príslušenstvom zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Vzhľadom na predmet konania a rozhodnutie súdu

bol odporca v konaní pomerne úspešnejší (návrhu bolo vyhovené v časti o zaplataenie 106,75 Eur s príslušenstvom, úspech navrhovateľa bol teda 22,36 %, zamietnutý bol v časti o zaplataenie sumy 370,71 Eur, úspech odporcu bol 77,64 %), a preto odporcovi vzniklo právo na pomernú náhradu trov konania. Keďže odporca si náhradu trov konania neuplatnil a žiadne trovy konania mu zo súdneho spisu ani nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 - tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t . j .

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t . j .

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)